

Vlč. Petar Mlakar

Rođen sam u Varaždinu, 9. lipnja 1985., kao drugi od tri sina Stanislava Mlakara i Ivančice r. Bahun. Moji roditelji odmalena su braću i mene odgajali u vjeri. Sjećam se kako sam kao dječak volio nedjeljom ujutro gledati Smogovce, ali kad je došlo vrijeme za odlazak na svetu Misu, znao sam da kod tate ne bi prošla molba da ja ostanem kod kuće i nastavim gledati omiljenu seriju. Znalo se: nedjelja je i kao obitelj idemo zajedno u crkvu. Tako mi je od djetinjstva usađen osjećaj za nedjelju kao dan Gospodnji, a negdje u petom razredu osnovne škole počeo sam i ministrirati. Sjećam se prvog ministriranja i kako mi je bio lijep osjećaj biti s druge strane i bliže Oltara. No, puno toga što se tiče vjere djetinjstvu mi još nije bilo jasno. U višim razredima osnovne škole te kroz srednju školu imao sam mnoga pitanja i sumnje, koje su se rađale iz upoznavanja nekatoličkih kršćanskih vjeroispovijesti, kao i drugih religija. To me poticalo da bolje upoznam svoju vjeru i njezine razloge čitajući Sveto Pismo i katoličku literaturu. Krajem srednje škole uključio sam se u molitveno-biblijsku zajednicu mladih koja se okupljala petkom u varaždinskoj katedrali. Tu sam upoznao vjernike koji su imali duboko iskustvo osobnog susreta sa živim Bogom, što me oduševljavalo, jer sam za time zapravo i ja čeznuo. Susreti zajednice poticali su me, dakle, na produbljivanje vjere i intenzivnije traženje Gospodina kroz molitvu i sakramente. No, Gospodin kao da me stavio na čekanje, jer nije odmah odgovorio na moje molitve i pitanja na način na koji sam priželjkivao. U ljeto 2003., nakon završene prirodoslovno-matematičke gimnazije u Varaždinu, upisao sam filozofsko-teološki studij na KBF-u u Zagrebu, kao student laik. Tijekom prve godine studija dogodio se niz događaja u kojima sam prepoznao da je Gospodin na djelu u mom životu i da mi se na neki način otkriva, baš meni osobno. Nevjerojatan i neizrecivo radostan je bio taj osjećaj kada sam konkretno doživio da On, Stvoritelj beskrajnih svemirskih prostranstava, doista čuje upravo moje misli i molitve. Sve sumnje koje sam imao raspršile su se, a pojavila se jedna nova misao: ako je sve to što Katolička Crkva uči o Isusu Kristu doista istina, a sada jasno vidim, znam i osjećam da jest, onda bih možda ja mogao postati...

U jesen 2005. ulazim u Bogosloviju, a kada se nakon završenog studija i pastoralnog praktikuma sve u meni i mom životu do kraja posložilo, 26. lipnja 2011. varaždinski biskup msgr. Josip Mrzljak zaredio me za đakona te sam đakonsku službu vršio u Župi Bezgrešnog začetca BDM u Lepoglavi. 10. lipnja 2012. zaređen sam za svećenika te poslan na službu župnog vikara u Župi sv. Marije Magdalene u Ivancu, gdje sam proveo pet lijepih i blagoslovljenih godina. Krajem kolovoza 2017. dolazim u Međubiskupijsko sjemenište u Zagrebu, gdje preuzimam službu duhovnika.

Za svoje svećeničko geslo uzeo sam poticajnu rečenicu: „Savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi objavljenje Isusa Krista!“ (Prva Petrova 1, 13). Iskusio sam da s pouzdanjem u uskrslog Krista čovjek može pobijediti u svim svojim životnim borbama, pa i onima kada je pritisak i strah u određenoj situaciji izrazito velik. Neka zato naše pouzdanje u Njega ne bude bilo kakvo, nego – savršeno!